

ПОНОМАРЬОВ О.С., кандидат економічних наук, доцент, докторант,
Тернопільський національний економічний університет

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРИНЦИПИ ПОБУДОВИ МЕХАНІЗМІВ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ СУБ'ЄКТІВ АГРОБІЗНЕСУ

Пономарьов О.С. Методологічні принципи побудови механізмів управління інноваційно-інвестиційним розвитком суб'єктів агробізнесу.

У статті ідентифіковано методологічні принципи побудови механізмів управління інноваційно-інвестиційним розвитком суб'єктів агробізнесу. Запропоновано розглядати інвестиційний механізм управління ресурсним потенціалом підприємства, з метою підвищення його ефективності, в трьох спектрах, а саме: як інвестиційний механізм фінансування, механізм формування умов для впровадження інноваційно-інвестиційних заходів та інвестиційний механізм управління розподілом інвестиційних ресурсів. Встановлено, що головним завданням інвестиційних механізмів розвитку ресурсного потенціалу агропідприємств є інвестиційне забезпечення розширеного відтворення сільськогосподарських товаровиробників на основі впровадження передових ресурсозберігаючих технологій з досягненням максимального ефекту від використання залучених ресурсів. Доведено, що успіх у функціонуванні інвестиційних механізмів полягає у вчасному та оптимальному поєднанні окремих управлінських методів та інструментів. Невчасність у виявленні слабких сторін механізму може призвести до суттєвого зниження ефективності вкладених коштів, що актуалізує релевантність у прийнятті рішень стосовно здійснення інвестиційно-інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств. Запропоновано трактувати інвестиційний механізм розвитку ресурсного потенціалу агропідприємств як сукупність цілеспрямованих форм і джерел інвестицій, принципів, методів, інструментів та важелів впливу на накопичення та використання інноваційних ресурсів для розвитку ресурсного потенціалу аграрних підприємств, а також система управління даними процесами, що має забезпечувати обґрунтування напрямів інвестування, максимізацію інвестиційної ефективності, зниження витрат та ризиків. Обґрунтовані дієві інвестиційні механізми розвитку ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств та на їх основі запропоновані альтернативні інвестиційні стратегії в умовах обмеженого доступу до інвестиційних ресурсів.

Ключові слова: механізм управління, інноваційно-інвестиційний розвиток, ресурсний потенціал, ресурсозберігаючі технології.

Постановка проблеми у загальному вигляді. На сучасному етапі розвитку сільськогосподарського виробництва неухильно зростає значення організації й економічного управління, використання, відтворення та збереження ресурсів сільськогосподарського призначення. Глибокі зрушення в самому економічному управлінні при переході до ринкових відносин, в організації координації виробництва, в розподілі ресурсів між аграрними підприємствами ускладнюють виконання основної мети економічної їх діяльності – задоволення матеріальних потреб населення. Процес розвитку аграрної економіки нині не можна уявити як єдиний функціональний режим, він характеризується перебудовою, переходом від одних форм організації виробництва й управління економічними ресурсами до інших форм, властивих ринковій економіці. Існування вказаних процесів та явищ потребує системного обґрунтування напрямів та шляхів інтеграції механізмів

управління інноваційно-інвестиційним розвитком суб'єктів агробізнесу в системі їх менеджменту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження проблем інноваційної діяльності в сільському господарстві були висвітлені в працях таких вітчизняних вчених як В. Андрійчука, О. Амосова, А. Гальчинського, О. Гуторова, О. Гудзь, Л. Михайлової, Ю. Лупенка, Г. Мазнева, Л. Молдован, В. Онегіної, П. Саблука, П. Стецюка, С. Тивончука, О. Ульяновченка, Л. Федулової, О. Шубравської, Б. Язлюка, І. Яціва та інших. Однак деякі аспекти цієї багатогранної проблеми вимагають подальшого наукового аналізу. Незважаючи на наявність великої кількості наукових робіт з активізації інноваційної діяльності в аграрній сфері України, ще й досі не конкретизовані ознаки сучасного інноваційного розвитку суб'єктів аграрного бізнесу, теоретико-методологічні та методичні засади його оцінки, відсутня повнота та цілісність у концептуальних

основах обґрунтування стратегій інноваційного розвитку, формування дієвих механізмів взаємодії всіх учасників інноваційного процесу та подолання інституційного розриву між сферами продукування, комерціалізації та використання інновацій.

Формулювання цілей статті. Метою даної публікації є ідентифікація методологічні принципи побудови механізмів управління інноваційно-інвестиційним розвитком суб'єктів агробізнесу.

Вклад основного матеріалу дослідження. Отриманий на підприємствах прибуток поділяється на дві частини: фонд споживання і фонд накопичення. Процес накопичення є необхідний елемент, умова розширеного відтворення, від нього багато в чому залежить прискорення науково-технічного процесу і рівень ефективності виробництва. У процесі накопичення здійснюється не тільки кількісний, але і якісний розвиток виробництва. І насамперед, його основи – системи продуктивних сил.

Розмір отриманого прибутку дозволяє порівнювати результати і витрати, оскільки представлений ним результат виробничої діяльності прямо обумовлений витратами праці. Його розмір тим більший, чим вища економія засобів виробництва і чим більше випускається продукції на одиницю витраченої праці – живої й уречевленої.

У розвинутих країнах широко застосовуються біологічні, біодинамічні й органічні системи землеробства, системи інтегрованого господарства (integrated farm), регенеративного сільського господарства (regenerative agriculture), маловитратних технологій, у зонах помірного клімату – система маловитратного стійкого сільського господарства.

Важливе значення для підвищення ефективності сільського господарства має вивчення досвіду ресурсозбереження та матеріаломісткості продукції з урахуванням регіональних особливостей і прогнозування на основі прискореного впровадження досягнень науково-технічного прогресу, удосконалення територіальних і галузевих пропорцій.

Принципи побудови інвестиційних

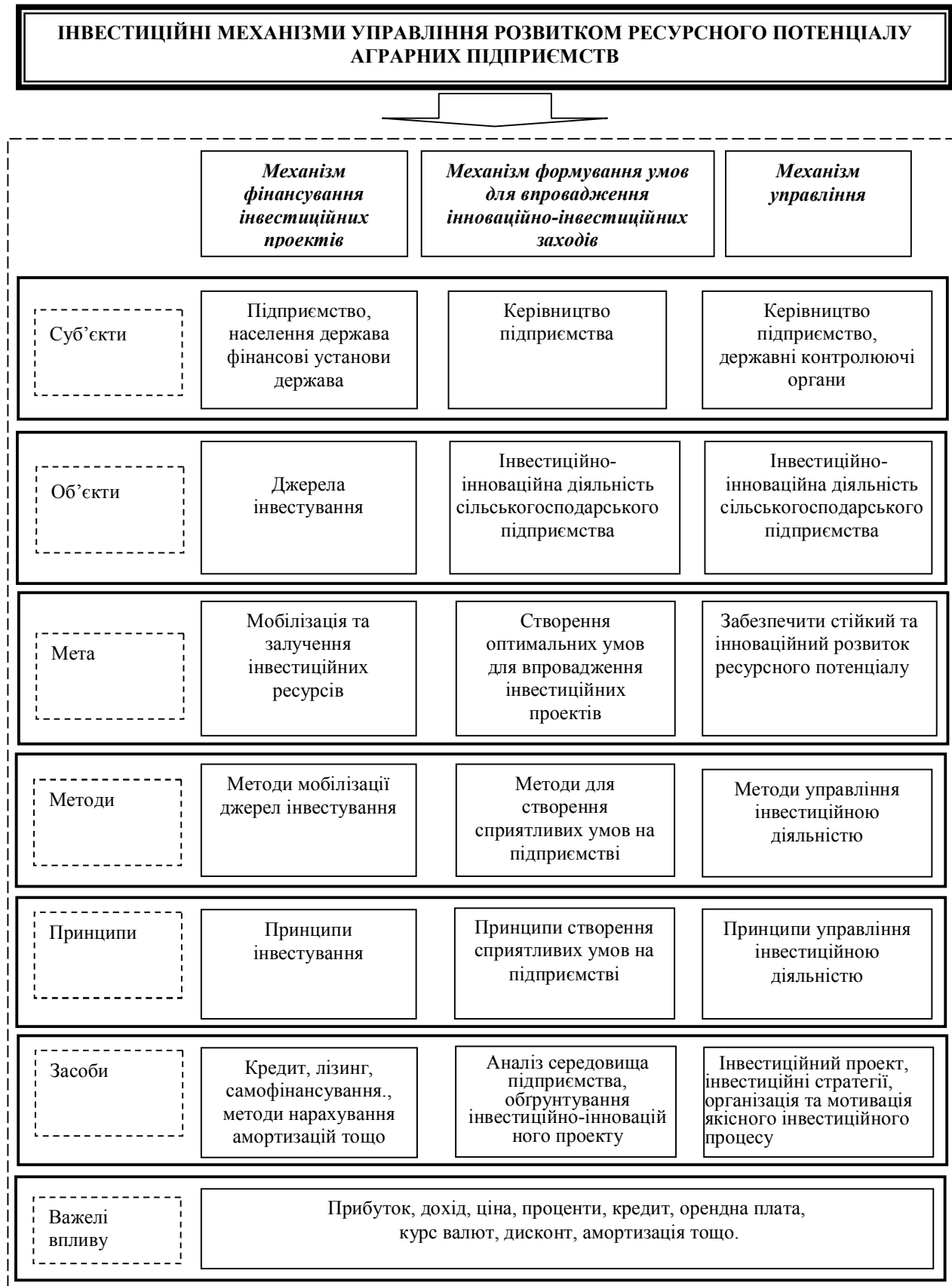
механізмів управління ресурсним потенціалом аграрних підприємств:

1. Принцип справедливого розподілу.
2. Принцип рефлексії.
3. Принцип самоорганізації.
4. Принцип самовизначення.
5. Принцип диверсифікації.
6. Принцип балансування матеріальних і фінансових потоків.
7. Принцип безперервної адаптації.

Для підвищення ефективності інвестиційного механізму управління ресурсним потенціалом підприємства, пропонуємо розглядати його в трьох спектрах, а саме: як інвестиційний механізм фінансування, механізм формування умов для впровадження інноваційно-інвестиційних заходів та інвестиційний механізм управління розподілом інвестиційних ресурсів (рис. 1).

В першому випадку увага зосереджена на інструментах, принципах та методах обґрунтування обсягів та співвідношення джерел залучення інвестиційних ресурсів, в другому – використання методичного інструментарію для створення сприятливих умов для цілеспрямованого інвестування в найбільш перспективні напрямки, а третій механізм включає в себе управління використанням інвестиційних ресурсів в межах підприємства, ефективність інвестиційного механізму, вплив інвестицій на економічний розвиток підприємства та на проведення інвестиційної політики. Варто зазначити, що архітектура інвестиційних механізмів залежатиме від умов функціонування конкретного сільськогосподарського підприємства та специфіки усіх елементів інвестиційної діяльності.

Головним завданням інвестиційних механізмів розвитку ресурсного потенціалу агропідприємств є інвестиційне забезпечення розширеного відтворення сільськогосподарських товаровиробників на основі впровадження передових ресурсозберігаючих технологій з досягненням максимального ефекту від використання залучених ресурсів. Механізм інвестиційного забезпечення може реалізуватися у таких формах в залежності від джерел формування інвестиційних ресурсів: самоінвестування, державне та інвестування за допомогою посередників.

Рис. 1. Інвестиційні механізми управління розвитком ресурсного потенціалу суб'єктів аграрного бізнесу

Джерелами самоінвестування підприємства можуть бути: реінвестована частка чистого прибутку, амортизаційні відрахування, кошти від продажу не обігових активів та інші внутрішні джерела. Використання даної форми можливе виключно за умови високого рівня прибутковості сільськогосподарських підприємств, постійно зростаючих темпів виробництва та реалізації продукції. Зовнішніми джерелами формування власних інвестиційних ресурсів підприємств є емісія акцій, залучення додаткового пайового капіталу та інше.

Державними інвестиційними ресурсами можуть бути: асигнування з бюджетів різних рівнів, пільгове кредитування, страхування сільськогосподарських ризиків з державною підтримкою, зменшення податкового навантаження тощо.

За допомогою інвестиційних посередників можуть додатково залучатися довгострокові кредити банків, довгострокові кредити і позики небанківських фінансових установ, фінансовий лізинг та інші позикові джерела. При цьому необхідно звертати увагу співвідношенню власних та позикових засобів при виборі того чи іншого методу інвестування.

Якщо говорити про кредитно-інвестиційне посередництво, то доцільно виділять дві основні групи компонентів інвестиційного механізму: інституціональні та неінституціональні. Інституціональними інвестиційними посередниками є банківські установи (НБУ, комерційні банки), фондові біржі, бюджетні організації (пенсійні фонди, страхові компанії), інвестиційні фонди та інвестиційні компанії тощо. Неінституціональними посередниками є спеціалісти, які здійснюють операції з інвестування без створення юридичної особи. У процесі взаємозв'язку інституціональних посередників (моноінституціональних) виникли поліінституціональні компоненти інвестиційного посередництва – це так звані об'єднання у вигляді асоціацій,

консорціумів та ПФГ [92, с. 77.; 21, с. 104.].

Вексельне кредитування, лізинг, торговельний кредит, факторинг та інші схеми кредитування, у яких не використовується кредитно-фінансовий механізм, теж відносяться до групи компонентів інвестиційної діяльності. Вексельними кредитами є банківські операції з врахування (дисконту) векселів і видачі позик під забезпечення векселів, використовуючи вексель, підприємство достроково отримує ліквідні кошти [1]. Це дозволить вирішити ряд управлінських завдань як кредитору, так і позичальнику. Лізинг забезпечує підприємствам галузі можливість отримати у користування необхідну техніку та обладнання у спеціалізованих лізингодавців без значних початкових платежів.

Ефективність і дія інвестиційного механізму залежать від правового і нормативного забезпечення. До правового забезпечення входять законодавчі акти, постанови, накази та інші правові документи органів управління. Нормативне забезпечення функціонування інвестиційного механізму становлять інструкції, нормативи, норми, тарифні ставки, методичні вказівки і роз'яснення.

Інформаційне забезпечення складається з різного роду фінансово-економічної інформації. До такої інформації передусім відносять дані про фінансовий стан суб'єктів господарювання, фінансові процеси на внутрішньому і міжнародному ринках. Наявність надійної ділової інформації дає можливість швидко приймати фінансові та комерційні рішення, які забезпечують максимізацію прибутку.

Система фінансових інструментів -- це сукупність зобов'язань, що забезпечують реалізацію окремих запланованих управлінських рішень підприємства: платіжні інструменти, кредитні та депозитні інструменти, інструменти інвестування та страхування і інші види фінансових інструментів.

Фінансовий механізм - сукупність форм і методів створення та використання

фінансових ресурсів під дією внутрішніх і зовнішніх, кількісних і якісних чинників з метою забезпечення фінансування простого та розширеного відтворення підприємства.

Сільськогосподарське підприємство як і будь-яке інше є відкритою системою та діє в певному середовищі, тобто працює за правилами, встановленими на певній території в певний період часу. Відповідно на прийняття інвестиційних рішень впливають окремі чинники зовнішнього середовища, які мають безпосередній вплив на інвестиційну активність

У сучасних умовах один із інститутів, що бере активну участь у фінансуванні інвестиційних проєктів є банківська система, але банки ставляться невпевнено до ризику і вимагають суттєвого забезпечення кредиту від позичальника. На розвиток кредитування інвестицій негативно впливає нестабільний фінансовий стан суб'єктів господарювання.

В умовах окресленого стану аграрного сектора надзвичайно важливою є диверсифікація інструментів кредитної підтримки сільськогосподарських виробників, нагромадження власних інвестиційних ресурсів суб'єктами аграрного підприємництва, запровадження оптимальних схем оподаткування та страхування, врахування екологічного чинника при розробленні інвестиційної стратегії потужних агропромислових об'єднань [2].

Отже, зазначимо, що успіх у функціонуванні інвестиційних механізмів полягає у вчасному та оптимальному поєднанні окремих управлінських методів та інструментів. Невчасність у виявленні слабких сторін механізму може призвести до суттєвого зниження ефективності вкладених коштів, що актуалізує релевантність у прийнятті рішень стосовно здійснення інвестиційно-інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств.

Систематизувавши погляди визначення економічної сутності інвестиційний механізм управління розвитком ресурсного потенціалу та

близьких по суті понять, які були досліджені вітчизняними та зарубіжними науковцями, спеціалістами в галузі економіки та управління, ми зробили висновок, що інвестиційні механізми розвитку ресурсного потенціалу агропідприємств – це сукупність цілеспрямованих форм і джерел інвестицій, принципів, методів, інструментів та важелів впливу на накопичення та використання інноваційних ресурсів для розвитку ресурсного потенціалу аграрних підприємств, а також система управління даними процесами, що має забезпечувати обґрунтування напрямів інвестування, максимізацію інвестиційної ефективності, зниження витрат та ризиків.

Архітектура інвестиційних механізмів залежить від умов функціонування конкретного сільськогосподарського підприємства та специфіки усіх елементів інвестиційної діяльності, а сам інвестиційний механізм постійно розвивається і потребує уточнення деяких ключових моментів наукових пошуків в даній сфері.

Враховуючи, що «у сільському господарстві значно вища віддача від використання інвестиційних ресурсів, ніж у цілому по економіці країни» [3, с. 7], то, на нашу думку, виникає необхідність обґрунтування дієвих інвестиційних механізмів розвитку ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств та на їх основі запропонувати альтернативні інвестиційні стратегії в умовах обмеженого доступу до інвестиційних ресурсів (рис. 1), які дадуть змогу оптимізувати інвестиційне забезпечення розширеного відтворення сільськогосподарських товаровиробників на основі впровадження передових ресурсозберігаючих технологій з досягненням максимального ефекту від використання залучених ресурсів.

Сучасне теоретичне розуміння інвестиційного механізму інноваційного розвитку та його практична спрямованість повинні ґрунтуватися на таких концептуальних положеннях, які відображають його економічну сутність:

*Менеджмент інноваційного розвитку
та інновації в управлінні соціально-економічними системами*

- інвестиційний механізм так само, як фінансовий, кредитний, об'єктивно включені у загальну систему управління економікою;

- сутність інвестиційного механізму об'єктивно обумовлений природою та економічним змістом інвестицій, закономірностями їх розвитку, сферою охоплених ними відносин, значенням у відтворювальних процесах, що, в свою чергу, тісно переплетено з функціями держави, особливостями економічного устрою суспільства;

- інвестиційний механізм інноваційного розвитку проявляється у зворотній дії на загальноекономічний розвиток, впливає на його якісні та кількісні параметри, темпи відтворювальних процесів та результативність держави та її суб'єктів у глобальному масштабі;

- формування та функціонування інвестиційного механізму інноваційного розвитку відбувається у зовнішньому оточенні, динамічність якого визначають необхідність його постійного удосконалення. Кожному новому періоду відповідають свої особливості функціонування інвестиційного механізму та його внутрішня будова;

- внутрішня структура механізму характеризується сукупністю взаємопов'язаних і взаємодіючих елементів, які залежно від періоду, дозволятимуть

визначатися з відповідним набором форм, методів, інструментів та важелів, які забезпечуватимуть цілеспрямованість його функціонування;

- основне призначення структурних елементів механізму полягає у ефективному акумулюванні та раціональному використанні економічних ресурсів з метою забезпечення різноманітних потреб суб'єктів економічних відносин під впливом прогресивних змін у світовому просторі та необхідності захисту національних інтересів у протіканні загальних глобалізаційних процесів;

- методологічне значення інвестиційного механізму інноваційного розвитку має комплексність його дії на досягнення завдань, визначених загальною економічною стратегією розвитку національної економіки та відображеної в державній інноваційній та інвестиційній політиці.

Висновки. Отже, сучасною ознакою інноваційного розвитку суб'єктів аграрного бізнесу з боку змін у стані таких елементів продуктивних сил, як техніка та технології, маємо визначити переважну частку інвестицій у засоби виробництва та технології, що відносяться до п'ятого й шостого технологічного укладів, комплексну автоматизацію виробничих, облікових, управлінських процесів та широке застосування інформаційних технологій.

Література.

1. *Крюкова І. О.* Стратегія інноваційного розвитку пріоритетних галузей аграрного виробництва / *І. О. Крюкова, В. О. Непочатенко* // Економіка: реалії часу. – Одеський національний політехнічний університет. – 2013. – № 4 (9). – С. 133-142.
2. *Трегобчук В.* Інноваційно-інвестиційний розвиток національного АПК: проблеми, напрями і механізми / *В. Трегобчук* // Економіка України. – 2006. – № 2. – С. 4-12.
3. *Луценко Ю. О.* Інноваційне забезпечення розвитку сільського господарства України: проблеми та перспективи / *Ю. О. Луценко, М. Й. Малік, О. Г. Шпикуляк* та ін. – К. : ННЦ ІАЕ, 2011. – 514 с.
4. *Krasnorutskyy O. O.* Methodological foundations of economic estimation of agricultural enterprises production capacity / *O. O. Krasnorutskyy, S. V. Rudenko* // Scientific bulletin of Polissia. – 2016. – № 2 (6). – 140-145.
5. *Шубравська О. В.* Перспективи модернізації аграрного сектору України / *О. В. Шубравська, К. О. Прокопенко* // Економіка України. – 2013. – № 8. – С. 64-76.
6. *Шпикуляк О. Г.* Формування системи оцінювання інноваційної діяльності в аграрному секторі економіки України [Електронний ресурс] / *О. Г. Шпикуляк, С. О. Тивонук, С. В. Тивончук* // Економіка АПК. – 2013. – № 12. – 79-84.

**Менеджмент інноваційного розвитку
та інновації в управлінні соціально-економічними системами**

7. Федулова Л. Технологічна готовність економіки України до нових викликів в умовах відсутності технологічної політики / Л. Федулова // Економіка України. – 2010. – № 9. – С. 12-26.
8. Онегіна В. М. Інноваційний потенціал підприємств та державна політика / В. М. Онегіна, В. А. Луньова // Вісник ХНТУСГ: Економічні науки. – 2015. – Вип. 161. – С. 50-59.
9. Квятко Т. М. Генезис теорій конкуренції та прикладні засади їх імплементації в інноваційно-інвестиційному розвитку соціально-економічних систем / Т. М. Квятко, Н. І. Рижикова // Актуальні проблеми інноваційної економіки. – 2017. – № 4. – С. 45-54.

References.

1. Krjukova I. O., & Nepochatenko V. O. (2013). Strategija innovacijnogo rozvytku priorytetnyh galuzej agrarnogo vyrobnyctva [Strategy of innovative development of priority branches of agrarian production]. *Ekonomika: realii' chasu. – Odes'kyj nacional'nyj politehničnyj universytet – Economics: realities of time. – Odessa National Polytechnic University*, No 4 (9), pp. 133-142 [in Ukrainian].
2. Tregobchuk V. (2006). Innovacijno-investycijnyj rozvytok nacional'nogo APK: problemy, naprjamy i mehanizmy [Innovative-investment development of the national agricultural complex: problems, directions and mechanisms]. *Ekonomika Ukrai'ny – Ukraine economy*, No 2, pp. 4-12 [in Ukrainian].
3. Lupenko Ju. O., Malik M. J., & Shpykuljak O. G. et al. (2011). Innovacijne zabezpečennja rozvytku sil's'kogo gospodarstva Ukrai'ny: problemy ta perspektyvy [Innovative support for the development of agriculture in Ukraine: challenges and perspectives]. Kyiv: NNC IAE, p. 514 [in Ukrainian].
4. Krasnorutskyy O. O., & Rudenko S. V. (2016). Methodological foundations of economic estimation of agricultural enterprises production capacity. *Scientific bulletin of Polissia*, No 2 (6), pp. 140-145 [in English].
5. Shubravs'ka O. V., & Prokopenko K. O. (2013). Perspektivy modernizacii' agrarnogo sektoru Ukrai'ni [Prospects for modernizing the agrarian sector of Ukraine]. *Ekonomika Ukrai'ny – Ukraine economy*, No 8, pp. 64-76 [in Ukrainian].
6. Shpykuljak O. G., Tyvonuk S. O., & Tyvonchuk S. V. (2013). Formuvannja systemy ocinjuvannja innovacijnoi' dijal'nosti v agrarnomu sektori ekonomiky Ukrai'ny [Formation of the system of evaluation of innovative activity in the agrarian sector of the Ukrainian economy]. *Ekonomika APK – Economy AIC*, No 12, pp. 79-84 [in Ukrainian].
7. Fedulova L. (2010). Tehnologichna gotovnist' ekonomiky Ukrai'ny do novyh vyklykiv v umovah vidsutnosti tehnologichnoi' polityky [Technological readiness of Ukrainian economy to the new challenges in the absence of a technology policy]. *Ekonomika Ukrai'ny – Ukraine economy*, No 9, pp. 12-26 [in Ukrainian].
8. Onegina V. M., & Lun'ova V. A. (2015). Innovacijnyj potencial pidpryjemstv ta derzhavna polityka [The innovative capacity of enterprises and public policy]. *Visnyk HNTUSG: Ekonomichni nauky – Bulletin KHNTUSG: Economics*, Issue. 161, pp. 50-59 [in Ukrainian].
9. Kvjatko T. M., & Ryzhykova N. I. (2017). Genезys teorij konkurencii' ta prykladni zasady i'h implementacii' v innovacijno-investycijnomu rozvytku social'no-ekonomichnyh system [The Genesis of the theories of competition and applied bases of their implementation in the innovation-investment development of socio-economic systems]. *Aktual'ni problemy innovacijnoi' ekonomiky – Actual problems of innovative economy*, No 4, pp. 45-54 [in Ukrainian].

Аннотация.

Пономарев А.С. Методологические принципы построения механизмов управления инновационно-инвестиционным развитием субъектов агробизнеса.

В статье идентифицированы методологические принципы построения механизмов управления инновационно-инвестиционным развитием субъектов агробизнеса. Предложено рассматривать инвестиционный механизм управления ресурсным потенциалом предприятия, с целью повышения его эффективности, в трех спектрах, а именно: как инвестиционный механизм финансирования, механизм формирования условий для внедрения инновационно-инвестиционных мероприятий и инвестиционный механизм управления распределением инвестиционных ресурсов. Установлено, что главной задачей инвестиционных механизмов развития ресурсного потенциала агропредприятий является инвестиционное

Менеджмент інноваційного розвитку та інновації в управлінні соціально-економічними системами

обеспечение расширенного воспроизводства сельскохозяйственных товаропроизводителей на основе внедрения передовых ресурсосберегающих технологий с достижением максимального эффекта от использования привлеченных ресурсов. Доказано, что успех в функционировании инвестиционных механизмов заключается в своевременном и оптимальном сочетании отдельных управленческих методов и инструментов. Несвоевременность в выявлении слабых сторон механизма может привести к существенному снижению эффективности вложенных средств, что актуализирует релевантность в принятии решений относительно осуществления инвестиционно-инновационного развития сельскохозяйственных предприятий. Предложено трактовать инвестиционный механизм развития ресурсного потенциала агропредприятий как совокупность целенаправленных форм и источников инвестиций, принципов, методов, инструментов и рычагов влияния на накопление и использование инновационных ресурсов для развития ресурсного потенциала аграрных предприятий, а также система управления данными процессами, что должно обеспечивать обоснование направлений инвестирования, максимизацию инвестиционной эффективности, снижения затрат и рисков. Обоснованы действенные инвестиционные механизмы развития ресурсного потенциала сельскохозяйственных предприятий и на их основе предложены альтернативные инвестиционные стратегии в условиях ограниченного доступа к инвестиционным ресурсам.

Ключевые слова: механизм управления, инновационно-инвестиционное развитие, ресурсный потенциал, ресурсосберегающие технологии.

Abstract.

Ponomarev A.S. Methodological principles of construction of mechanisms of management of innovative-investment development of agribusiness entities.

The paper identified methodological principles of construction of mechanisms of management of innovative-investment development of agribusiness entities. Asked to consider the investment management mechanism and resource potential of the enterprise with the aim of improving its efficiency, in three spectra, namely as an investment financing mechanism, the mechanism of formation of conditions for innovative-investment measures and investment the management mechanism of distribution of investment resources. It is established that the main objective of the investment mechanisms of development of resource potential of agricultural enterprises is an investment to provide for expanded reproduction of agricultural producers through the introduction of advanced resource-saving technologies to achieve maximum effect from the use of borrowed resources. Proven success in functioning investment mechanisms is a timely and optimal combination of individual management methods and tools. Lack of timeliness in identifying weaknesses of the mechanism can lead to a significant reduction in the efficiency of invested funds, which actualizes the relevance in decision-making regarding the implementation of investment and innovative development of agricultural enterprises. Proposed to interpret the investment mechanism of the development of the resource potential of agricultural enterprises as a set of targeted forms and sources of investments, principles, methods, tools and levers of influence on the accumulation and use of innovative resources for development of resource potential of agricultural enterprises, as well as the data management system processes, which should provide justification of directions of investments, maximizing investment efficiency, reduce costs and risks. Reasonably effective investment mechanisms of development of resource potential of agricultural enterprises and on the basis of their proposed alternative investment strategy in conditions of limited access to investment resources.

Key words: mechanism of management of innovative investment development, resource potential, resource-saving technologies.

Стаття надійшла до редакції 02.02.2018 р.

Бібліографічний опис статті:

Пономарьов О. С. Методологічні принципи побудови механізмів управління інноваційно-інвестиційним розвитком суб'єктів агробізнесу / О. С. Пономарьов // Актуальні проблеми інноваційної економіки. – 2018. – № 1. – С. 79-86.

Ponomarev A.S. (2018). Methodological principles of construction of mechanisms of management of innovative-investment development of agribusiness entities. Actual problems of innovative economy, No 1, pp. 79-86.

